

Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Cei under Afstemning.

Ordføreren (Reilau): Det er det første Ting vil af den forelagte Betænkning see, at Udvalget i det Hele taget er enig med Hensyn til Grundtanke i det foreliggende Lovforslag om Rejsepenge for Værnepligtige af Vægdsrullen, men det har dog troet, i Henhold til den Forhandling, som fandt Sted under Sagens første Behandling, at maatte fremkomme med nogle Vædringsforslag, der navnlig tilfugte mere at gennemføre Eighedsprincipet i Loven, end det forekommer Udvalget at være Tilfældet efter det foreliggende Lovforslag. I saa Henseende har Udvalget deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet foreslaaer under Nr. 1 at sætte Punktum efter „32 §.“ i 6te Linje, saaledes at den Forskjel, som her er opstillet mellem Menige, Undercorporaler, Underofficerer og Officerer, ikke kommer frem. Fleertallet formener, at, da det er en Lov, som skal fastsætte Rejsepenge til Værnepligtige af Vægdsrullen, er det ikke consequent at gjøre denne Standsforskjel med Hensyn til de militære Stillinger, og dette er et saa rigtigt, sundt og demokratisk Princip, at jeg er vis paa, at det vil vinde det overveiende Fleertal for sig her i Thinget. Det er i Forsølgelsen af samme Danks, at Udvalget i § 2 har troet at maatte tilføie en Fastsættelse af Reguleringen af den Klasse, som skal benyttes til Befordring paa Jernbanen, og jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der er sagt om det første Punkt. — Endvidere er der i Forsølgelsen af samme Danks paatænkt at tilføie § 2 et nyt Stykke, som gaaer ud paa, at den Værnepligtige for den Deel af Rejsten, som gaaer over 5 Mtil, og som ikke kan tilbagelægges tilføes eller med Jernbanebefordring, faaer en Godtgjørelse af 16 §. pr. Mtil. Dette har Udvalget troet at burde gjøre, fordi det forekommer det, at de Værnepligtige, som hoo noget længere fjernede fra Garnisonsstedet eller nærmeste Jernbanestation, og som altsaa ikke kunne benytte Jernbanebefordring, vilde blive noget uheldigt stillede overfor de øvrige, som kunde bruge Jernbane- og Dampstiftsbe-

fordring for længere Rejser. Nu er det vel saa, at der ved dette Forslag maastee vil udfordres et ubetydeligt større Beløb end det, selve Lovforslaget har gjort Regning paa; men naar Udvalget seer hen til Besparelsen under § 1, troer det, at denne Ubetydelighed derved vil blive hævet. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at oplyse, hvorledes Virkningen af dette Vædringsforslag vil blive, dersom det vedtages. Som det siges i Lovforslaget, skulde det jo nu efter den almindelige Bestemmelse eengang for alle fastslaaes, at Dagpengene ikke udbetales for den første Dag. I Henhold dertil og for at stille Alle lige, har Udvalget derfor sagt, at Alle, som have over 5 Mtil, maae finde sig i at ofre den ene Dag. Der er altsaa Eighed tilstede heri. De, som have under 5 Mtil til Garnisonsstedet eller den nærmeste Jernbanestation, vilde blive stillede ganske paa samme Fod, og her er altsaa ogsaa Eigheden gennemført. Men gaaer man videre udover de 5 Mtil, vilde det blive temmelig byrdefuldt for de vedkommende Værnepligtige, om de ikke fik den Godtgjørelse tilfjendt af det høie Thing, som Udvalget i sit Vædringsforslag har tilladt sig at foreslaae. Dette skal jeg tillade mig nærmere at paavise. Gaae vi nemlig ud fra, at det er 6 Mtil, der skulle tilbagelægges som Afstanden enten til Garnisonsstedet eller til nærmeste Jernbanestation, saa vil det efter de nugældende Regler for Beregning af Marschpenge i Henhold til Loven af 21de Januar 1852 give 2 Gange 25 $\frac{3}{5}$ Skilling, altsaa 51 Skilling; men efter det foreliggende Lovforslag og den Forandring, som er foreslaaet dert ved Vædringsforslaget, vil en Mand, der skal tilbagelægge 6 Mtil, i disse Tilfælde endogsaa faae noget Mindre end tidligere, nemlig fordi den ene Dag gaaer fra, i hvilken han ingen Dagpenge faaer, og det saaledes kun bliver at beregne som een Dags Marsch. Han faaer nu 2 Mark for den ene Dag, og for den overskydende Mtil 1 Mark, altsaa i det Hele 3 Mark; men her er Forskjellen saa ringe, og Afstanden saa liden, at der dermed ingenlunde begaaes nogen Uretfærdighed overfor de Paa-gjældende. Den Mand, som har 7 Mtil, faaer Dagpenge for een Dag, og for de over-